

lium, tőzeg készeteivel, második helyen szénkészletével (annak kalória értékét tekintve).

A világ energiaforrásai és ásványi nyersanyagjai a következő százalékarányban találhatók a Szovjetúnióban:

vas kvarcit	— — — — —	52.0
petróleum	— — — — —	32.1
szén	— — — — —	15.0
réz	— — — — —	14.4
cink	— — — — —	14.8
mangán	— — — — —	73.4
kálisó	— — — — —	83.0
foszforit, apatit	— — — — —	62.0
tőzeg	— — — — —	72.7
ólom	— — — — —	8.7
nikkel	— — — — —	9.0
vízérő gazdagság	— — — — —	35.7

Joggal mondhatjuk tehát: „ami a természeti kincseket illeti, — mi tökéletesen védve vagyunk!”

Gyónás

A nagyhéten nagy költségbe verte magát Fjokla néni, gyertyát vásárolt és az ikon elé helyezte.

Gondosan és hosszasan babrált Fjokla néni a kép előtt. Amikor már ott volt a gyertya, kissé hátrább húzódott és nézte nagy gyönyörrel. Aztán mélyen meghajolt és különböző szivességekért könyörgött, cserébe áldozatkészségéért.

Mély áhitattal közölte kívánságait, aztán homlokát a kőpadhoz érintve, felemelkedett és a pap elé indult.

Az oltár mögött állt a gyóntatószék.

A néni beállt a sorba, néhány hasonló öregasszony mögé és ismét imádkozni kezdett.

Senki se maradt sokáig a gyóntatószékben. A hívők bementek, majd néhány perc múlva kijöttek ismét és eltávoztak, mély hajlongások közepette.

— Siet a pap, — gondolta Fjokla néni — de miért siet olyan nagyon? Hiszen nem ég a ház . . .

Végre sor került a néniére. Bement a gyóntatószékbe, mélyen meghajolt a pap előtt és kezét csókolt.

— Mi a neved? — kérdezte a pap barátságosan.

— Fjokla.

— No, Fjokla, beszélj, — mondta a pap — halljuk a vétkeidet. Káromkodtál-e ok nélkül? Isten nevét gyakran emlegetted-e?

— Bűnös vagyok, atyuska, természetesen bűnös vagyok, — felelte Fjokla néni és ismét meghajolt.

— Isten megbocsát, — mondta a pap — isten majd megbocsát. De hiszed-e te az istent? Vannak-e kételyeid?

— Hiszem az istent, természetesen hiszem, — mondta Fjokla néni — én hiszem, de a fiam . . . a fiam az nem nagyon hisz . . . De én hiszek, atyuska, én igazán hiszek.

— Jól teszed, anyus, — így a pap — jól teszed és ne hagyd félrevezetni magad. De mit mond a fiad? Ő miért nem hisz?

— Ő nem hisz, atyuska, ő nem hisz semmiben, azt mondja, hogy minden csak pletykabeszéd. Azt mondja, hogy nincs isten, még ha eget és minden felhőt fel is kutatsz érte . . .

— Van isten, — mondta a pap szigorúan. — Ne higgy neki . . . És mit mondott még a fiad?

— Mindenfélét mondott, atyuska . . .

— Ej, mindenfélét . . . És miből van minden, ami körülvesz bennünket? Miből az égitestek, a csillagok, a hold . . . Miből, ha nincsen isten? Hát a fiad nem beszélt arról, hogy ki teremtette mindezt? Talán mindez csak vegytan?

— Nem mondott semmit, — felelte lesütött szemekkel Fjokla néni.

— Talán mégiscsak vegytan és fizika, — mondta elgondolkozva a pap. — Lehet anyus, lehet, hogy minden csak fizika . . .

Fjokla néni ijedten nézett a papra, aki a stólát a fejére tette ismét és csöndesen mormolta az imádságot.

— Menj, menj . . . ne tartsd fel a hívőket, Fjokla.

Fjokla néni még mindig ijedt szemekkel meredt a papra, aztán felemelkedett és mély sóhajtással lépett ki a gyóntatószékből. Odament mégegyszer a gyertyájához, megigazította és bátortalan léptekkel megindult hazafelé.

Mihail Zsecsenko

(Horvátból fordította: g. l.)

Üzemben

*Nyersárul s benne máris halmozódik,
mint fiatal búzában: nedv, nap, levegő,
tömerdek sóhaj, óhaj, könny, erő,
s mily hosszú még az út a tarka boltig!*

*Hosszú az útja, s poklos! mint a sivatagban,
a „perzselő, — fehéritő, — nyomó, —
festő, — simító, — nyíró, — fölvonó”
átadogatja egyre súlyosabban.*

*és gazdagabban! mert magasba szökken
a zsenge érték, míg hozzám elér:
verejtéktől! — ó bárcsak lenne dél,
hogy nyugalom susogna már körültem.*

GEREBLYÉS LASZLÓ